

РЕШЕНИЕ

№ 4507

гр. София, 20.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Аглика Адамова
Ива Кечева

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на
прокурора Златева, като разгледа дело номер **3533** по описа за **2011** година
докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.63, пр.2 от ЗАНН, във връзка с чл.208 и следващите от
АПК.

Делото е образувано по жалба на Министерството на външните работи чрез
процесуалния представител П. Хр. П. срещу решение от 30.06.2010г., постановено по
н.а.х. дело № 14883/2009г. на Софийски Районен Съд– Наказателно отделение,17
състав, с което е отменено НП 1750 от 28.05.2008г., издадено от Извънреден и
пълномощен посланик на Р. Б. във В., с което на основание чл. 27, ал.2 ЗАНН на
касатора е наложена санкция в размер на 50 британски лири.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно, незаконосъобразно и
постановено при съществени нарушения на материалния закон.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован в с.з. лично и чрез процесуалния
си представител изразява становище за неоснователността на жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд– С.- град, IV касационен състав, след като се запозна с
доказателствата по делото, взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност
наведените в жалбата доводи, изразеното становище от представителите на ответника и
на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства,
намира, че следва да прекрати административно наказателното производство поради
изтичане на абсолютната давност за административно наказателно преследване.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс /НК/, доколкото ЗАНН не предвижда друго. ЗАНН не съдържа разпоредби, регламентирани института на давността за погасяване на административнонаказателното преследване, поради което приложение следва да намерят съответните текстове на НК.

Административнонаказателната отговорност на А. К. К., в настоящия случай е ангажирана на основание чл. 81, т.3 /не е упоменато кой закон е нарушен/. Съобразно санкционната част на НП на К. на основание чл.27, ал.2 ЗАНН е наложено административно наказание „глоба „ в размер на 500 британски лири.

С оглед на това, по отношение на административнонаказателната отговорност следва да намери приложение разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК, съобразно която всяко едно административнонаказателно преследване, в случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", независимо от спирането или прекъсването на давността, се погасява с изтичане на срок, който надвишава с една втора предвидения в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /изм./ срок от две години. Следователно, срокът на абсолютната давност в настоящия случай е три години.

В наказателното постановление, предмет на производството пред районния съд, се сочи, че нарушението е извършено на 28.05.2008г. Следователно, към датата на съдебното заседание на касационния съд са изтекли повече от три години от посочената дата на извършване на административното нарушение.

Последиците от изтичането на абсолютната давност се изразяват в погасяване на правото на държавата, в лицето на административнонаказващия орган, да наложи на нарушителя административно наказание. Поради наличието на тази отрицателна материално-правна предпоставка за ангажиране на административната отговорност на нарушителя, административнонаказателното производство следва да бъде прекратено, без да се разглежда по същество касационната жалба и без да се проверява законосъобразността на първоинстанционното решение.

Неприложима в случая е новелата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /Обн. ДВ бр. 26 от 2010 г./, с която давностният срок за наказателно преследване, служещ като основа за определяне на абсолютната давност е увеличен от две на три години. Мерадавен е срокът на давността според закона, действал към момента на извършване на административното нарушение. Този извод се обосновава с правилото на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, а изключението от него по ал. 2 е допустимо единствено в хипотезата на по-благоприятен за дееца закон, неотнормирана към удължения срок на абсолютната давност.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Четвърти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.06.2010г., постановено по н.а.х. дело № 14883/2009г. на Софийски Районен Съд– Наказателно отделение,17 състав.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство за извършеното на 28.05.2008г. от А. К. К. административно нарушение по чл. 81, т.3 .

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.